

tegritet. Hvis det kan godtgøres, at et projekt ikke vil påvirke arter eller naturtyper negativt, kan projektet gennemføres uden at være i strid med habitatdirektivet.

Cowi Consult A/S har gennemført en nærmere undersøgelse af de enkelte placeringer og af anlægsarbejdernes betydning for ovennævnte naturværdier. I sin undersøgelsesrapport af februar 2002 »Konsekvensvurdering af opsætning af kystradarer i natur-2000 områder« konkluderes det:

»På ingen af de syv lokaliteter vurderes opsætningen af radarmasterne at påvirke lokal gunstig bevaringsstatus for udpegningsgrundlaget negativt.«

Dernæst indeholder rapporten om konsekvensvurderinger en række anbefalinger med henblik på at sikre, at de kortvarige forstyrrelser i selve anlægsfasen ikke i væsentlig grad påvirker naturværdierne.

Det må således lægges til grund, at projektet ikke vil medføre skader på områdernes integritet, og at hverken beskyttede arter eller naturtyper påvirkes negativt.

Og selvom det måtte lægges til grund, at projektet på de få steder, hvor berøring med beskyttelsesområderne ikke har kunnet undgås, alligevel måtte medføre begrænsede skader på områdernes integritet og de beskyttede arter og naturtyper, da ville disse meget begrænsede indgreb alligevel ikke stride imod direktiverne.

Således gælder det, at såfremt et indgreb vil påvirke negativt, kan det gennemføres, såfremt der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternative løsninger, og kun mod nødvendige kompensationsforanstaltninger, jf. habitatdirektivets artikel 6.4. I områder, som er udpeget for prioriterede naturtyper eller arter, kan fravigelse kun ske, når der foreligger bydende nødvendige hensyn til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed, eller væsentligt gavnlige virkninger for miljøet. Kystradarprojektet tjener til at varetage landets sikkerhed og forbedret håndhævelse af statens regler herunder havmiljølovgivningen og andre vigtige lovregler for staten, og må som sådan antages at opfylde de nævnte undtagelseskriterier, hvorfor projektet ikke er i strid med habitatdirektivet.

Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen er enig heri, samt at de valgte placeringer, som er foretaget efter høring af Miljøministeriet, er de eneste mulige, når indgrebene i beskyttelsesområderne samlet set skal begrænses mest muligt.

Efter det anførte udgør anlægsloven ikke noget et brud på Danmarks traktatforpligtelser i forhold til medlemskabet af den Europæiske Union.

1.2 Særligt om arealfredninger

To af de nye master forventes at måtte opstilles indenfor gældende arealfredninger. I forhold til fredningsbestemmelserne vil mastelovens § 4 erstatte den ellers nødvendige dispensation efter den almindelige dispensationshjemmel i naturbeskyttelseslovens § 50, som kan meddeles af fredningsnævnet i det omfang, det ikke strider mod fredningens formål. Endvidere vil § 4 erstatte eventuelle nødvendige ændringer i selve fredningen efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

2. Planloven

Anlægslovens § 4 erstatter landzonetilladelser efter planlovens § 35. Indenfor byzone- og sommerhusområder erstatter § 4 eventuelle nødvendige dispensationer fra gældende lokalplaner og byplanvedtægter eller eventuelle nødvendige ændringer af disse.

3. Særligt om VVM

Efter planlovens § 6 c, må større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, ikke påbegyndes, før der er tilvejebragt retningslinjer i regionplanen om beliggenheden og udformningen af anlægget med tilhørende redegørelse (VVM-pligt). De nærmere regler herom er fastlagt i bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelsen). Samlebekendtgørelsens VVM-regler gennemfører EU-rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 (VVM-direktivet) som senere ændret ved direktiv nr. 97/11/EF af 3. marts 1997. Ifølge samlebekendtgørelsens § 3, skal forslag til regionplanretningslinjer for anlæg, som kan henføres under bekendtgørelsens bilag 1 og bilag 2 angivne anlæg, m.v., ledsages af en redegørelse, der indeholder en særlig vurdering af anlæggets virkning på miljøet (VVM-redegørelsen). Afgørende for, om der foreligger VVM-pligt er, om Kystradarprojektet kan henføres under samlebekendtgørelsens bilag 1 eller 2, som gengiver VVM-direktivets liste over projekter, som er undergivet VVM-pligt. Anlægsloven kan ikke henføres under nogen af bilagene og tilsidesætter derfor ikke VVM-reglerne. Det bemærkes, at direktivets undtagelsesbestemmelse svarende til samlebekendtgørelsens § 4, må antages ikke at finde anvendelse, da kystradarprojektet også varetager andre formål end de rent militære.